

indebære en meget vid adgang til indsigt i private virksomheders forhold. I realiteten vil en sådan ordning indebære, at der indføres en ret til indsigt i private virksomheders dokumenter m.v., der svarer til den adgang, en part i en sag efter forvaltningsloven har til aktindsigt i sagen.

Forbrugerrådet foreslår endvidere, at også oplysninger om samkøring og videregivelse af oplysninger bør fremgå af registerindsigten. Justitsministeriet skal i den forbindelse pege på, at en sådan ordning vil nødvendig-gøre, at virksomheder m.v. foruden at registrere oplysninger om den pågældende også løbende registrerer den videregivelse, der finder sted af hver enkelt oplysning. Dette vil medføre en forøgelse af mængden af oplysninger, der registreres. Da endvidere oplysninger om rent private forhold kun kan videregives, når den pågældende har meddelt samtykke hertil eller adgangen til videregivelse følger af lov, kan det forekomme tvivlsomt, om der er reelt behov for en sådan udvidelse af registreringens omfang.

2.8. Forbrugerrådet foreslår, at der som en almindelig regel fastsættes pligt til at give meddelelse til den, der første gang optages i et register med oplysninger om andet end navn, adresse, stilling, erhverv, telefonnummer, eller oplysninger, der frit kan indhentes fra erhvervsregisteret.

Et sådant generelt krav om automatisk underretning vil stille store krav til erhvervs-virksomhederne. Dette krav vil efter Justitsministeriets opfattelse næppe stå i et rimeligt forhold til de fordele, som en automatisk underretning indebærer. I en række tilfælde vil den pågældende direkte være blevet gjort bekendt med registreringen, f.eks. ved modtagelse af kontoudtog i forbindelse med kontokøb, ved modtagelse af indlånsbevis fra en bank, opgørelse fra en kreditforening eller lignende. Automatisk, skriftlig meddelelse om optagelse i et register vil derfor i mange tilfælde forekomme overflødig. Det kan endvidere næppe udelukkes, at alt for mange underretninger om optagelse i almindelige registre kan bortlede opmærksomheden fra de meddelelser om optagelse f.eks. i kreditoplysningsbureauers registre eller advarselsregistre, der på grund af registerets indhold og anvendelse er af virkelig interesse for den registrerede. For så vidt angår registre, hvor der er behov for særlig beskyttelse af den

registreredes integritet gennem umiddelbar underretning om registreringen, kan Justitsministeriet efter lovens § 3, stk. 5, bestemme, at sådanne registre skal underkastes regler herom.

2.9. Forbrugerrådet finder, at bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 11, vedrørende forbud mod registrering af kaldte telefonnumre bør udvides til også at omfatte forbud mod automatisk registrering af telefonnumre på personer, der foretager opkald til en virksomhed m.v.

Justitsministeriet kan ikke tilslutte sig forslaget af de grunde, der er omtalt i besvarelsen af retsudvalgets spørgsmål 5 (L 32 - bilag 2).

2.10. Grænsen i lovforslagets § 1, nr. 12, for størrelsen af de skyldforhold, om hvilke der kan videregives summariske oplysninger fra et kreditoplysningsbureau, foreslås forhøjet. Endvidere foreslår Forbrugerrådet, at videregivelse kun bør kunne ske, hvis oplysningerne hidrører fra Statstidende, eller kreditor har erhvervet den registreredes skriftlige erkendelse af en forfalden gæld, *eller gældens eksistens er fastslået gennem retslige skridt*. Efter lovforslagets § 1, nr. 12, er det tilstrækkeligt, at der er *foretaget* retslige skridt mod den pågældende, dvs. typisk indgivelse af stævning til retten.

Som anført i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 12, tjener lovændringen til at sikre, at bagatelagtige skyldforhold ikke giver anledning til optagelse på kreditoplysningsbureauernes »sortlister«. Om begrundelsen for beløbsgrænsen henvises til besvarelsen af retsudvalgets spørgsmål 14 og 17 (L 32 - bilag 11 og 18) pkt. 1, samt spørgsmål 26 (L 32 - bilag 35) pkt. 2.1.

For så vidt angår forslaget om, at gældens berettigelse skal være fastslået gennem retslige skridt, bemærkes, at det som anført i besvarelsen af spørgsmål 11 (L 32 - bilag 7) og spørgsmål 18 (L 32 - bilag 24) pkt. 3, allerede følger af den gældende registerlov, at kreditoplysningsbureauer ikke må videregive oplysninger om manglende betaling af en gæld, som debitor bestrider at skyldte. Begrundelsen herfor er, at manglende betaling i sådanne tilfælde ikke er entydigt udtryk for manglende betalingsvne hos den pågældende og derfor ikke bør kunne føre til, at den pågældende optages på en »sortliste«. Debitor er således allerede efter den gældende